

## מסורת הש"ס

(א) מיר מא, ע"ש ודף ס.  
(ב) שס נת, ג) [לקמן קיד]:  
קדושין כא: לה: לו.  
סנהדרין נא, מסות ב.  
תמורה ד: ד) מיר מא.  
ע"ש נת, ה) גירסת רש"י  
מיר מארע, ו) [ויקרא יח].  
ז) כה"ל ל"ג [וי"ר רש"י].  
ח) [בבבא נ, י] (ס) [ל"ז]  
לפטר כחצי שנה כ"ו.  
י) לפניט איתא ר' יוחנן.

גליון הש"ס

נב' שכן ישנו בשאלה  
 פי טורי חן ד"ר דף כח  
 ע"כ ד"ר עוסק:  
 תוס' ד"ר ואב"ד  
 איצטערדיק וכו' וא"י דלא  
 דמי' פי מסת דף טו ע"ה  
 מרדכי אל סקן:

## הגהות הב"ח

(א) רחם' ד"ה דלפניו וכו'  
אמר על ידי מנו;  
(ב) ד"ה לרפנ וכו' ומאן  
ינחה רבנן מפלגיז עניה  
וכו' רבנן נתמן לנעמה  
דמחייב: (ג) ד"ה וואס  
וכו' עיקר סיבה מחין על  
(ל"ח) [רחו] מן דחין;  
(ד) ד"ה קטן וכו' מה הלכו  
הסוה שכן שכן יש כהן  
אומר גילוח: (ה) בא"ד  
בחר הכי אמר רב וכו' פי'  
דלפני כל' וכו' ומפני  
מתחן:

## הגהות מהר"ב

**רַנְשׁוֹרֵב**  
 141 תמוז ד"ה וזמנו וכו'  
 וזאת ללא עקבה שאליו  
 ככל יצא גם המלך  
 הקצה קו עיבור ד' קחם  
 ע"ה שנים דשמי אלמנה  
 לכ"ב חמור יאמורה  
 דרש' מחללת חרשה  
 מחלל וכן אמר ש"ס  
 שזה כולל שני החמור  
 יאמורה וכן כלאו שבות  
 דכלל אלס מן הארבעין  
 דלכא אלא ל"ה דהא  
 פסיקא אלא יתחד דהא  
 עשה דהא אפי' ל"ה הוה  
 ככל דהא שאל לאון שאל  
 שון ככל טען דמיו וכו'א  
 מן דלא חמיר יאמורה אלס  
 עשה דהא עשה ילמ' שאל  
 שזה ככל עכ"ל יערי'  
 השם:

## תוספות ישנים

[illegible]

חמש עשרה נשים פרק ראשון יבמות

דאייטור ליה צמר ופשתים אלז  
פשתים וזה צמר ופשתים לא מייתר  
ז תעשה: ראשו מה ס"ל. צמורה  
ראשו צלל למה לי דכתיב ראשו:

תינח לתנא דבי ר' ישמעאל לרבנן מנא להו  
 נפקא להו מראשו <sup>6</sup>דתינא וראשו מה תלמוד  
 לומר לפי שנאמר <sup>2</sup>לא תקיפו (את) פאת  
 ראשכם שומע אני אף מצורע כן תלמוד לומר  
 ראשו וקא סבר האי תנא <sup>4</sup>הקפת כל הראש  
 שמה הקפה איכא למיפרך מה ללאו  
 הקפה שכן לאו שאין שוה בכל אלא  
 אתאי מוקנן <sup>10</sup>דתינא וקנן מה תלמוד לומר  
 לפי שנאמר <sup>7</sup>ופאת זקנם לא יגלחו שומע  
 אני אף כהן מצורע כן ת"ל וקנו ואם אינו  
 ענין ללאו שאין שוה בכל תנהו ענין ללאו  
 השוה בכל ואכתי איצטרך סד"א שאני  
 כהנים <sup>11</sup>הואיל וריבה בהן הכתוב מצות  
 יתירות אפילו לאו שאין שוה בכל לא דחי  
 קב"ל דדחי אלא אתאי מראשו דדק תנא  
<sup>12</sup>דתינא ראשו מה ת"ל לפי שנאמר יתער  
 לא יעבור על ראשו שומע אני אף <sup>13</sup>מצורע  
 ונזיר כן ת"ל ראשו איכא למיפרך מה לנזיר  
 מצורע <sup>8</sup>שכן ישנו בשאלה דאי לא תימא הכי  
 הא דקיימא לן דאין עשה דוחה לא תעשה  
 ועשה ליגמר מנזיר אלא מנזיר מ"ט לא גמרינן  
 דאיכא למיפרך שכן ישנו בשאלה ה"נ איכא  
 למיפרך שכן ישנו בשאלה אלא לעולם  
 מקרא

אלמלא אחי עשה ודחי לית' ואע"פ  
אחי ענין ללוא שאין שזה בכל דהא  
ענין ללוא השזה בכל: מנזיר. בזיר  
צור על ראשו קדוש יהיה גדל פרעם:  
ייתיר לו הלכך אחי עשה ודחי ליה:  
מקרא

ועשה ועשה וי"ל דסוגיא דמייר סברה דאפילו לא כתיב ראשון ראשון  
לא משמע בין מייר ובין שאני מיר משום דקרא אפירי כהנים בני  
לא אפירי קראו ראשון שאין שם ככל ואם אינו ענין ללא שאין  
הוא מוקמין כהנים אי לא דכתיב ראשון ואפירי דקראו לגמרי  
והוא א"ל סוגיא דהכא סברה דאפירי ראשון לאשמועין ראשון  
ידעינן דשמה הקפו: וקב"ו מה דהפדור דוסר. וא"מ והא אפירי  
(א) מה דהפיר מפורש מקום כיוון שער בו ויש לומר דהה  
ב' בהיג' ב'. הוא מצי למייר דאפירי וקט למייר עשה  
מצי למייר עשאלה דלתי עשה ולידה לא מעשה ועשה דאפירי  
ד' ק' (ה) וא"מ ונלמד מהכא דלידי לא ועשה שאין שם ככל ו  
האמה המעלה כהן והיא ציבה אקירות פשיטא דאין עשה דוהא לא  
דאפירי סמך (א) מצי דמיין מקמי ממנה עוד קשיא דקאמר  
הוא יוכל ימעה לו מ"ל כי ופירי סימון לא דאין עשה דוהא לא  
ואר"י דלא פריך אלא אלא מחזור אבדה דלמה לי קרא להכי דלא  
דחולת ולא מתיביתם פריך בשלמה קט הנשואין לא אחי עשה ו  
נמי אחי יסא לא דלא עשה שאין שם ככל הוא כ"מ ע"ג  
דאפירי כ"ע לא פליגי דלא פסרה דאין עשה דוהא י"מ ועשה  
כל נשים אבל בני אלמנה לכ"ג האשה עושה איסורא כמו כהן  
ג' דמיין שם אלא כהנים וי"מ דמוקין לא לפינן עשאלה אפילו א  
עשה מותר כהנים דלדאמרין בשלוחה הן (חילין ד' קמ"ה). דא  
ולוס דאפירי ה"ל למייר דלא לפינן מעשה דמירע משום ד  
מי האי לא נפקר מהכא דלדאמרי וימיהו לא יתישב טעם א' אלא  
ד' דמיין שם: **ל"ב** עמוד. דמיין וא"מ אדרבה ילך כהן אלא  
אב וסא שכן הכהן מזהיר דלדאמרי וא"מ אחי א' מזהיר אלא  
מ"ג ד' (סא) לכהן אלא ציבה אקירות המעלה ומחזור דהסא לא  
יזעזע דלא דמי דקאמר ההם ומו מי דמיין איסורא מקמי  
עשאלה עשה את לא ועשה ובפרק צ' מיריס (מיר ק' ה) (סא) כהנים  
פשיטא דלדאמרי למייר דלדאמרי פ' מה למיר שכן ישנו כהנים וכה  
הד פסוקים כל דהו דאין לא קולא ולא חומרא ואיכא למיפקר מה לא  
דמיין דלדאמרי ומפרש דקאי איכא למיפקר אלא דאמר כהן הכי אומר  
בבביר ומסיק ענין חסר וכיון דאפירי דידהו קל אחי עשה ודמי  
שם דלדאמרי צפיק ר' אליעזר א"ל הויא (ענה ק"ב) ונראה דהו  
דמיין היה יכול לומר כן כדפרשית אלא דלא שם לנקדקו ונראה

הר נמר נמר הוא דכשיה כחכלה חכל  
מראה אחר דמין כנף לנמרי כעין קמיל  
עאל כיון דלא מחייב בליית אלא כנר

על (ה) מנו דמנו דלכן של אמר פוטר  
פוטר במזמ ודוקא במקום תכלת אבל  
(ט) דלא כשר במינו דהא במנחות (דף  
קלא ח'ינן ופריך ולא יהא אלא לכן

**לרבנן** שנה. אהו. המיל דל  
סברי כר' יהודה ולא  
בעי שיהא מוכח או מופנה אלף ניהא  
ויהי לשנוי אפילו או סברי כר' יהודה  
וא"ת ומאן? וי' ניהו דפליגי עליה  
דחנא דבי רבי ישמעאל ר' שמעון  
בן אלעזר והא דרשב"א ואידך מנא  
רבי רבי ישמעאל דבפ' במה מדליקין  
(שם ה.) מודו דפליגי ריבוי הוו תסס  
גגריס תמר ונשאר ווארי דייטו  
הייא ברייתא דפ' התכלת (מנחת ל:)  
דלמר רב נחמן האם השירליץ פטורה  
מן הציאת אחיבה רבא לרב נחמן  
השירליץ והסבך והסריקין כולן חייבין  
בציאת ומשי מדרבנן אבל רבא  
דפריך האם לרב נחמן לשעמא  
דמשיב דמאורייתא וסבר לה כי  
הייא ברייתא וליה ליה שנויא דרב  
נחמן דמשי האם מדרבנן

**מה** יצאו דהקפה שכן אני שוה בבבא. צ"ל שני מירין (מיר מת. וס) מפרש דהאי תנא דמוקי ראשו לגזיר סבר דהקפה כל הראש לא שמה הקפה ולהכי לא מצי לאוקמי כשאינו מיר והך תנא דמוקי ראשו ללא גירדא סבר דשמה הקפה ואינישית אמינו. לכולי עמלא שמה הקפה ותנא מוקי לה לגזיר דהוי לא מעשה

אז אנטרעך לאשמעין דחיי דמגדלים  
אזא גרידא סכר דמגדלים לא ילפין  
ומועין דחיי ופסחים פוטרים שאר  
יום קלתי ומראשו מסיע לאלי מנא  
קאשה יחי ייבא דמגדלים למיפד  
על כלל ע"כ מירבא גמורה היא דלס  
מוקמין זקנו ככהן דזקנו משמע בין  
אלס שאין נזירים ולהכי כיון דכחז  
שה בכל מנהו לענין ששה אזל  
אזקנו אצירי ככהנים דחי לא תעשה  
בראש חודש החכם אלא הויא דשני

לדאס ווקט לבלל ופרט ובלל דעמאר?  
מילתא מתי למידעס מגובות עיניו:  
זא מעסע דערמאנט לא שפען אלס  
האט דאזי לאז וועסע שאין איה בבל  
ב' מאי פריץ צופאל און מיליאטן צאמ  
מעסע וועסע א' ווא לאז וועסע אצמ  
זאס צאקן פירקען (דף ג.) יול אמר לו  
וועסע וועסע ומתי פריץ קאש דלעקע  
וועסע איה בבל האז עוד קאש דלעקע  
א' יול מעסע וועסע אלס מן האירוסין  
לגותא אדר' אחא ור' אלעזר (קמן כא.)  
ד'י דלא דמי דלא וועסע דגילת האז  
א' עליה דקרי ביה לא יקמו לא תקא  
איה בבל מאוס דעסע דלמורע עשה  
אז שלת תכלת דמי דלמורע דמי עשה  
א' השלום אלס דכללא הכי דמי שפיר  
אין דלא דמי צמ"ק (דף ו:) מורע ואל  
אז דלא דמי לאז וועסע דהיטעמא ואל  
מאן דמי דמי א' אצמריך לו שפיר  
א' אדרבה גילף בעלמא דלא דמי ו"ל  
שכן ישנו בשא"ה. ור"ם וינגמר  
דאממר וכלל ויזיר לא גמרינן ממדי  
אזי איה וכן וועסע דלמתי לא גמר  
ד' האז עשן (ז' שיש הכי אצמריך גילת  
ד' ור' פ' וי) ומפסע דאיהא למיפסר  
א' אלץ קאשי גילף מרבין ויזיר ומילע  
ומי א' כחוביס האצמריך א' כחוד מילע  
א' ללא אצמריך ויזיר א' לאז דלמתי  
א' הייזי מוס' עיר נא: ש"ס הר"ק:

לְהוֹיָא לִימָא דְשִׁמְא רִנָּן יִסְכְּרוּ דְרִישִׁין קְמוּסִין  
לְרִי יְהוּדָה דְלֵא דְרֵשׁ קְמוּסִין נְחֻשָׁה תוּרָה  
יֵה וְיִמְחָא שְׁפִיר: מַח לְלֵא דְהֶפְסָה שְׁ

עין משפט  
נר מצוה

הזו א מ"י פ"ב מהל'  
עבודת כוכבים הל' א  
סמך לאזין כל עוש"ע י"ד  
ס' קס"א ע"פ ב:  
י"ד ב מ"י פ"ו מהל' יבוס

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי־יִשְׁכַּב  
וְנָלַח אֶת־כָּל־שָׁעֲרוֹ אֶת־  
רִאשׁוֹ וְאֶת־זָקְנוֹ וְאֶת־גְּבוֹת  
עֵצָיו וְאֶת־כָּל־שָׁעֲרוֹ  
וְנָלַח וּבִכְסֵה אֶת־בְּגָדָיו  
וְרָחַץ אֶת־בָּשָׂרוֹ בְּמֵי־  
טָהוֹרָה וְיִקְרָא יְיָ־ט  
2. לֹא־הִקְפֹּה פֶּתַח־  
רִאשׁוֹ וְלֹא־תִשְׁחָזֵק אֶת־  
פֶּתַח זָקְנוֹ׃

ויקרא יט כז  
3. לא יקרחו קרחה  
בראשם ופאה זקנם לא  
יגלחו וכבשדם לא  
ישרטו שרסות:  
ויקרא כא ה  
4. כל ימי נדר נזרו הער  
לא יעבר על ראשו עד  
מלאת הימים אשר יזיר  
לי כחש יהיה גדל פרע  
שער ראשו:  
במדבר ו ה

מוסף רע"י

[illegible]

יספית ימים (המל)

[illegible]

אף היכא דלז מוכח  
אלז היכא דמוכח אי  
אין שיה בכל הנשים

(א) אולי י"ל דגמר ופסוקים לא צ"ח לנלוים דחשבו להם צ"ח יתרון חסידים דנלוים בנצית מדי וכו' ואשר צ"ח וכו'. (ב) נראה דצ"ח דממשקו ליה און (אין דהדור היה כזה דלמה העניקה). (ד) אולי י"ל וזכרתי חסידים רבים (למשיח הרי"ף) ו"ל מביט אל אדם (למשיח) צ"ח ופסוקים רבים אחרת כזה וכו'.